

Η Πανηγυρική Ομιλία του Γιώργου Κατραλή για τα 30 χρόνια του Ωδείου, στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Τρίπολης, στις 23-3-2014

Κυρίες και κύριοι

Σας καλωσορίζουμε στην αποψινή επετειακή συναυλία του Αττικού Ωδείου Τρίπολης με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 30 χρόνων λειτουργίας του. Είναι γεγονός ότι σε επετείους λέγονται στομφώδη λόγια, ακούγονται υπερβολές και απουσιάζει η αντικειμενικότητα. Στη περίπτωσή μας και έχοντας το ελαφρυντικό της εκκωφαντικής σεμνότητας που ακολουθήσαμε εδώ και 30 χρόνια η αποψινή αναφορά δεν θα σκιάσει την σταθερή συμπεριφορά μας αν επιγραμματικά σας ενημερώσουμε τι έφερε στη Τρίπολη και στον ελλαδικό χώρο το Αττικό Ωδείο Τρίπολης.

Προσωπική μου άποψη είναι ότι το εκπαιδευτικό και καλλιτεχνικό έργο ενός μουσικού Ιδρύματος δεν χρειάζεται προπαγάνδα γιατί όταν η μουσική ακούγεται, συγκινεί και γοητεύει, τα λόγια δεν έχουν κανένα σκοπό. Αντίθετα παίρνουν κυριαρχικό ρόλο όταν το αποτέλεσμα είναι φτωχό και μίζερο για να συμπληρώσουν τις αδυναμίες και τις ελλείψεις μιας εκπαιδευτικής και καλλιτεχνικής προσπάθειας.

Για την τεκμηρίωση σε όσα αναφέρουμε αργότερα ετοιμάσαμε ένα βίντεο με τη δράση του Ωδείου από το 1983 μέχρι σήμερα. Μερικά αποσπάσματα δεν έχουν καλή εικόνα και ήχο μιας και τότε δεν υπήρχαν τα σημερινά μέσα. Πολλοί απόφοιτοι του Ωδείου μπορεί να στεναχωρηθούν που δεν τους συμπεριλάβαμε αλλά αντιλαμβάνεστε ότι επιλέξαμε ότι ήταν καλύτερο να προβληθεί. Το βίντεο διαρκεί 18 λεπτά και αντιπροσωπεύει το απειροελάχιστο της συνολικής μας δράσης. Καλή σας ακρόαση.

(Δείτε το βίντεο στη διεύθυνση <https://www.youtube.com/watch?v=d6zeV6HBMnA>)

Κυρίες και κύριοι τα Ωδεία στη χώρα μας είναι τα μόνα μουσικά ιδρύματα που η μουσική διδάσκεται και ερευνάται σε βάθος με τα γνωστά αποτελέσματα της υπερπληθώρας μεγάλων εκτελεστών, που ανταγωνίζονται τους ξένους σολίστες ισάξια στο παγκόσμιο στερέωμα. Η φιλοσοφία των Ωδείων προτάσσει κυρίως την ατομική πρόοδο και ευθύνη. Επιτυχία και ικανότητα είναι η ερμηνεία έργων από το παγκόσμιο ρεπερτόριο, που προϋποθέτει υψηλό πνευματικό επίπεδο, πέραν του κοινώς αποδεκτού, και συνεπάγεται υψηλή τεχνική και ακαδημαϊκή μόρφωση με δεκάδες επιπλέον μαθήματα που διδάσκονται στο Ωδείο εντελώς δωρεάν. Επίσης το διευρυμένο ρεπερτόριο που ακλουθούμε σε σχέση με άλλα Ωδεία, που είναι συνδυασμός κλασικής και έντεχνης μουσικής, καθώς και η γνωριμία με πολλές τεχνικές από άλλα είδη, κατοχυρώνουν μια σπουδή γεμάτη ενδιαφέρον και δημιουργούν τις βάσεις για την ικανότητα και θα έχετε την ευκαιρία να τη διαπιστώσετε σήμερα με τη νέα γενιά του Ωδείου.

Το Αττικό Ωδείο προχώρησε σε καινοτομίες που άλλαξε το παραδοσιακό προφίλ Ωδείου με την μετεξέλιξή του σε κέντρο σύγχρονων και κλασικών σπουδών. Ανέπτυξε όλα τα είδη μουσικής, με έντεχνη, τζαζ, ροκ, ποπ, λαϊκή, σύγχρονη, παραδοσιακή μουσική, με την κλασική και τη μουσική δωματίου να έχουν βέβαια τη μερίδα του λέοντος.

Από την παρωχημένη διδασκαλία του ιδιαίτερου μαθήματος, όπου ο μαθητής εγκλωβίζεται στον ένα και μοναδικό δάσκαλο, στο Ωδείο λαμβάνει παιδεία όχι αποκλειστικά από έναν αλλά πολλούς καθηγητές διαφορετικών ειδικοτήτων. Η ακαδημαϊκή συμπεριφορά και νοοτροπία, η καθορισμένη ύλη ανά έτος σπουδών, τα καθορισμένα έργα για προαγωγή, οι παιδαγωγικοί κανόνες λειτουργίας, η σχολαστική διδασκαλία και το γεγονός ότι οι σπουδαστές κρίνονται από επιτροπή του κεντρικού Ωδείου, συνετέλεσαν σε ένα κλίμα εκρηκτικής μάθησης, με συνέπεια να οδηγηθούν οι μαθητές μας στις ανώτατες

βαθμίδες της μουσικής τέχνης. Αυτό είναι το κλειδί της ανέλιξης σε ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα που μαζί με την αγάπη και φροντίδα για τα παιδιά και την ευέλικτη τακτική στη μέθοδο ανάλογα με το χαρακτήρα του καθενός, παρουσιάζεται το αποτέλεσμα με συνέπεια και συνέχεια και όχι σαν ένα πυροτέχνημα.

72 πτυχιούχους αριθμεί το Ωδείο στα 30 χρόνια λειτουργίας του. 12 Διπλωματούχους, 22 εισαχθέντες στα ελληνικά Πανεπιστήμια που είναι και πανελλαδικό ρεκόρ, δεκάδες διακριθέντες με πρώτο ή άλλα βραβεία σε ελληνικούς και διεθνείς διαγωνισμούς. Το Θαύμα του Αττικού Ωδείου έγκειται ότι δεν αναδείχθηκαν σποραδικά ένας δύο σπουδαίοι σολίστες αλλά εκατοντάδες που έκαναν πανελλήνια γνωστό το Αττικό Ωδείο. Όσον αφορά επίσης τη γενικότερη στάση μας στα καλλιτεχνικά της πόλης αποφύγαμε διενέξεις με άλλους μουσικούς φορείς και στεκόμασταν αλληλέγγυοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια από όπου κι' αν προερχόταν.

Είναι αναληθές ότι σπουδάζουν στο Ωδείο μας όσοι σκέπτονται να ασχοληθούν επαγγελματικά με τη μουσική. Το πρώτιστο είναι η παιδεία γι αυτό είμαστε ένα σχολείο πολλών ταχυτήτων. Επίσης μας συνδέουν μόνο με συναυλίες και όχι με την εκπαιδευτική μας ιδιότητα. Οι πολλές εκδηλώσεις που κάνουμε συχνά παρεξηγούνται ως υπέρμετρη φιλοδοξία. Είναι λάθος. Η συναυλία είναι το αποκορύφωμα της εκπαιδευτικής ζωής ενός σχολείου. Είναι το κίνητρο, ο μοχλός για πρόοδο και ικανότητα. Και για να πραγματοποιηθεί μια συναυλία επιπέδου πρέπει να υπάρχουν και μαθητές επιπέδου.

Στην καθημερινότητά του το Ωδείο είναι πρότυπο σχολικής ζωής. Ειδυλλιακή ατμόσφαιρα με πρόβες, συνεργασίες, δημιουργούν κλίμα υπέρμετρου ενθουσιασμού και αξέχαστων νεανικών συγκινήσεων.

Το Αττικό Ωδείο είναι δημιούργημα πολλών και όχι του ενός. Στη αρχή ο δάσκαλός μου και συμπατριώτης μας Ιωάννης Χριστόφιλος ιδρυτής του Αττικού Ωδείου με έπεισε να ξεκινήσουμε την προσπάθεια. Σε αυτόν άλλωστε οφείλω και την μετέπειτα πορεία μου καλλιτεχνικά και επαγγελματικά. Αργότερα με την πληθώρα των αποφοίτων του το Ωδείο έγινε μια ιδεολογική λέσχη εκπαιδευτικών και καλλιτεχνών όπου δοκιμάστηκαν νέοι τρόποι έκφρασης και δημιουργικής έρευνας. Διαφορετικοί άνθρωποι διαφορετικές απόψεις συνενώθηκαν σε ένα φλογερό μίγμα και σήμερα μια δεμένη συναισθηματικά ομάδα διδασκόντων βαδίζουμε όλοι μαζί προς όφελος όσων μας εμπιστεύονται τα παιδιά τους. Είμαστε δηλαδή και εμείς οι καθηγητές του Ωδείου Ομάδα αδιαίρετη και αδιάσπαστη.

Με την ιστοσελίδα του το Ωδείο αποτέλεσε πρότυπο και για άλλα μουσικά ιδρύματα. Η παραγωγή πολιτιστικού έργου μόνο με το δυναμικό μας και όχι με μετακλητούς μουσικούς είναι ένα μεγάλο επίτευγμα για την καλλιτεχνική αυτάρκεια της πόλης. Δώσαμε επίσης βήμα σε ανεξάρτητους μουσικούς που αναδείχθηκαν μέσα από τις εκδηλώσεις μας. Απόφοιτοί μας συνεργάζονται με άλλους φορείς και προσφέρουν τις γνώσεις τους για την πρόοδο της μουσικής. Τρανταχτό παράδειγμα η παραδοσιακή ορχήστρα που δημιουργήσαμε το 2003 και ωφελήθηκαν όλοι οι χορευτικοί όμιλοι που έφεραν μέχρι τότε μουσικούς από Αθήνα με δυσβάστακτο οικονομικό κόστος.

Φέραμε για πρώτη φορά στη πόλη το Θέμα σε μια συναυλία. Ενδεικτικά αναφέρουμε: Μουσικο-φιλολογικά Αφιερώματα σε μεγάλους συνθέτες Μπετόβεν Μότσαρτ Σοπέν Λιστ Μπαριός κλπ. Μουσικο-φιλολογικά Αφιερώματα στην ισπανική, ρώσικη, γαλλική, ελληνική μουσική. Αφιερώματα στη Μαρία Κάλας, Οδυσσέα Ελύτη Μίκη Θεοδωράκη στις εθνικές σχολές της Ευρώπης, Ρεσιτάλ, βραδιές κλασικού τραγουδιού με όπερα, Μουσική δωματίου και κινηματογραφική μουσική.

Ενδιαφερθήκαμε για την αρκαδική υπόσταση της μουσικής και της λογοτεχνίας με αφιερώματα στους συμπατριώτες μας Νίκο Γκάτσο, Δ. Μητρόπουλο, Κ. Καρυωτάκη, Κ Κυδωνιάτη, που συνέταξα και τη βιογραφία του και το βιβλίο εκδόθηκε από το Δήμο Τρίπολης, επί θητείας του Δημάρχου Δημοσθένη Σωτηρόπουλου τον οποίο ευγνωμονώ εφ' όρου ζωής.

Για την Τρίπολη πέραν του Ωδειακού έργου που σας αναφέραμε, συνέθεσα συμφωνικό έργο για την Άλωση της Τριπολιτσάς προγραμματικού χαρακτήρα, διάρκειας 45 λεπτών, για μεγάλη συμφωνική ορχήστρα 90 εκτελεστών. Το σενάριο του έργου βασίζεται στα πραγματικά γεγονότα της Άλωσης και υφάινεται με μια νέα μορφολογική δομή που ανέπτυξα με ανεξάρτητες σπονδυλωτές αυτόνομες σκηνές. Το οραματίστηκα περισσότερο ως κινηματογραφική ταινία παρά ως απόλυτη μουσική και το ύφος του αναδεικνύει με θέματα και ρυθμούς την ελληνική κουλτούρα. Δεν παύει βέβαια να είναι ένα έργο συμφωνικής μουσικής με στόχο την διεθνή απήχηση.

Θεωρώ ότι το έργο μου εξυμνεί την σημασία και την ουσιαστική συμβολή των Αρκάδων στην απελευθέρωση της πατρίδας μας. Προπαγανδίζει τη φυλετική και εθνική αυτοπεποίθηση των Ελλήνων του 1821, απαλύνει τις υπερβολές που έγιναν χωρίς να τις αποκρύπτει, και δημιουργεί ιδεολογικό τοπίο για επαναπροσέγγιση ενός γεγονότος που αξίζει από την ίδια την Ιστορία μας, καλύτερης μεταχείρισης.

Δεν υπάρχει καλύτερη τεκμηρίωση για το έργο από τα λεγόμενα του ιστορικού Κωστή Παπαγιώργη που γράφει στο βιβλίο του *Κανέλος Δεληγιάννης*. *«Εντούτοις αυτό που θεωρήθηκε εθνική ντροπή ήταν στην πραγματικότητα μια εθνική ανάσταση - έστω και ανόσια. Μόνο με την άλωση της Τριπολιτσάς οι ραγιάδες μνήθηκαν στο βαθύτερο νόημα του πολέμου που είχαν κηρύξει. Δεν υπήρχε πλέον κανένα περιθώριο συμβιβασμού ανάμεσα στους δύο λαούς. Ο πόλεμος θα έφτανε μέχρις εσχάτων. Μέσα στην πρωτάκουστη αιματοχυσία και στο λύθρο οι επαναστάτες έπαιρναν ουσιαστικά το αληθινό πολεμικό βάπτισμα. Και βέβαια δεν χρειάζεται να δικαιολογούμε τις μαύρες σκηνές που εκτυλίχθηκαν στους δρόμους και στα σπίτια της πρωτεύουσας με το μένος αιώνων κατά του τυράννου. Είχαν όμως ανάγκη μιας κατάστασης απόλυτου ασυδοσίας για να ανακτήσουν την φυλετική τους αυτοπεποίθηση. Και την ανέκτησαν με μια αθεμιτουργία που δεν βρήκε ποτέ τον υμνητή της. Το νεοσύστατο κράτος είχε ανάγκη την προβολή ηρωικών θυσιών γι' αυτό το Μεσολόγγι απέβη εθνικό σύμβολο ενώ η Τρίπολη αποσιωπήθηκε»*

Η αποσιώπηση συνεχίζεται με τον κατ' έτος θλιβερό και φτωχό εορτασμό της Άλωσης που πεισματικά αποφεύγει να προσδιορίσει την πνευματική και καλλιτεχνική συνεισφορά στο ιστορικό γεγονός. Το 2007 που ολοκλήρωσα τη προσπάθειά μου είχα την αφελή και επιπόλαια εντύπωση ότι το έργο θα γίνει ανάρπαστο από τους φορείς της πόλης και του νομού. Πλανήθηκα πλάνην οικτράν. Η ανάδειξη της προσπάθειάς μου βρήκε από αδιάφορο έως εχθρικό κλίμα, και από τότε ευρίσκομαι σε οργισμένη σιωπή, έχοντας ξεχάσει το έργο και τον κόπο δύο ολόκληρων χρόνων. Σήμερα 7 χρόνια μετά την ολοκλήρωσή του αναφέρομαι για πρώτη φορά σε αυτό βρίσκοντας την ευκαιρία να το μοιραστώ μαζί σας και περιμένω υπομονετικά να έρθουν κάποτε στο προσκήνιο άνθρωποι που θα το βγάλουν στο φως. Όμως, παραφράζοντας το στίχο του Ελύτη, για να γίνει αυτό πρέπει η πόλη να αποχαιρετήσει το αίτιγμα της.

Το Αττικό Ωδείο δεν έγινε ποτέ κατεστημένο στη πόλη. Ακόμα και σήμερα αγωνίζεται για τα αυτονόητα. Συνεργαστήκαμε κατά καιρούς με το Δήμο Τρίπολης την πρώην Νομαρχία Αρκαδίας και πραγματοποιήσαμε περίπου 20 παραγωγές από τις 120 συνολικά. Πολλές και με μεγάλη επιτυχία συναυλίες κάναμε στο διάστημα της θητείας του νυν Δημάρχου κυρίου Σμυρνιώτη και τον ευχαριστούμε θερμά για την βοήθειά του. Στα 30 χρόνια της λειτουργίας του Ωδείου όσο και αν σας φανεί παράξενο σε δύο μόνο εκδηλώσεις μας κάλεσαν να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας στη πόλη και αυτές ήταν: Η πρώτη το 2002 με Δήμαρχο τον Δημοσθένη Σωτηρόπουλο που οργάνωσε την αλησμόνητη 1^η εμφάνιση της Ομάδας Ελληνικής μουσικής στο θέατρο Άλσους Αγίου Γεωργίου, και του Ηλία Χαλκιά όταν ήταν Πρόεδρος του Πνευματικού Κέντρου για το Αφιέρωμα στο Δημήτρη Μητρόπουλο. Εδώ θα θέλαμε να πούμε ένα μεγάλο ευχαριστώ στο Φιλοτεχνικό Όμιλο με τον οποίο συνδιοργανώσαμε δεκάδες συναυλίες και χωρίς την ηθική στήριξη του δεν θα πραγματοποιούνταν. Ειδικότερα ευχαριστούμε τους κατά καιρούς προέδρους του Γιώργο Βλάση, Εύη Μεντή και Γεωργία Κότσικα.

Το επόμενο μεγάλο βήμα του Ωδείου ήταν η ορχήστρα με την Ομάδα ελληνικής μουσικής που μεσουράνησε την προηγούμενη δεκαετία. Η έννοια της ορχήστρας-ομάδας στη Τρίπολη ήταν εντελώς άγνωστη. Με ηγέτη το Γιώργο Κρατημένο στήθηκε ένα έπος καλλιτεχνικής δημιουργίας με δεκάδες συναυλίες πρωτότυπων διασκευών που αγαπήθηκε από το κοινό της πόλης παράφορα.

Ακολούθησε η Ροκ μάντα Μαλφανξιον με ηγέτη το Γιώργο Παναγιωτόπουλο και ύστερα οι νεανικές ορχήστρες του Ωδείου και η τρίφωνη χορωδία που θα δείτε σήμερα και πήραν το σημαντικότερο κομμάτι της εκπροσώπησης του Ωδείου.

Ένας δικός μας άνθρωπος λείπει σήμερα και τον μνημονεύω όχι από καθήκον και χρέος αλλά από ψυχική ανάγκη θλίψη και συντριβή για τον πρόωρο χαμό του και αναφέρομαι στο μεγάλο δάσκαλο πιανίστα και πολιτικό μηχανικό Νικόλα Γιαβρούμη που δεκάδες μαθητές του και το Ωδείο του οφείλουν πολλά. Δεν πρόλαβε τις μεγάλες παραγωγές που κάναμε στους κλασικούς συνθέτες όπου ήταν ο δικός του χώρος για να μεγαλουργήσει αλλά το έργο του η νοοτροπία και οι παρακαταθήκες του είναι ανεκτίμητες και μνημονεύονται καθημερινά στο Ωδείο.

Σήμερα έχω την τύχη να περιτοιχίζομαι από αγαπημένους μου μαθητές που ως Καθηγητές του Ωδείου δημιουργούν ένα ακαδημαϊκό κλίμα προόδου και μάθησης. Θα τους παρουσιάσω όχι ως δάσκαλός τους αλλά ως συνάδελφος. Ο κιθαρίστας Παναγιώτης Αγλαμίσης χαρισματικός μουσικός και παιδαγωγός κάνει εξαιρετη και σε βάθος δουλειά στον τομέα της κλασικής κιθάρας. Κατέχει τα μυστικά σπάνιων έργων και είναι η φωνή της εγκράτειας του Αττικού Ωδείου γιατί όλοι οι υπόλοιποι δύσκολα συγκρατιόμαστε σε ριψοκίνδυνες προκλήσεις.

Ο πιανίστας Γιώργος Κότσικας ιδιοφυής, πολυμήχανος και πολυπράγμων διαθέτει εκπληκτική μουσικότητα και δεξιοτεχνία που μεταδίδει με γενναιοδωρία στους μαθητές του. Είναι αντικειμενικά από τους καλύτερους πιανίστες πανελλαδικά και εκπροσωπεί την κλασική συνείδηση του Ωδείου, έχοντας στη τάξη του εκπληκτικούς μαθητές. Ιδιαίτερη είναι η σχέση του με τη μουσική δωματίου, που είναι ο πιο δύσκολος τομέας της μουσικής τέχνης, την οποία αναδεικνύει μέσα από συνεχείς συναυλίες, συνεργαζόμενος με άλλους επαγγελματίες μουσικούς.

Ο Γιώργος Κρατημένος είναι από μόνος του το Αττικό Ωδείο Τρίπολης. Μεγάλος βιρτουόζος της κιθάρας δεινός διασκευαστής και εννοείται μετέφερε την εκρηκτικότητα και το αγωνιστικό του φρόνημα σε κάθε στιγμή του Ωδείου. Ως γνήσιος επαναστάτης αλλά και εξερευνητής έφερε στο Ωδείο την έντεχνη ελληνική και ξένη μουσική, άλλαξε τη δομή του Ωδείου με τη δημιουργία της Ομάδας ελληνικής μουσικής, ξερίζωσε το μέχρι τότε φθαρμένο ρεπερτόριο με νέες ιδέες και είναι ο εμπνευστής της εξωστρέφειας και των μεγάλων θεματικών παραγωγών.

Ο Γιώργος Παναγιωτόπουλος έφερε στο Ωδείο την ροκ ποπ και τζαζ μουσική. Δεινός πιανίστας ντράμερ και μπασίστας θεωρείται δεξιοτέχνης στην εννοείται μετέφερε την εκρηκτικότητα και το αγωνιστικό του φρόνημα σε κάθε στιγμή του Ωδείου. Ως γνήσιος επαναστάτης αλλά και εξερευνητής έφερε στο Ωδείο την έντεχνη ελληνική και ξένη μουσική, άλλαξε τη δομή του Ωδείου με τη δημιουργία της Ομάδας ελληνικής μουσικής, ξερίζωσε το μέχρι τότε φθαρμένο ρεπερτόριο με νέες ιδέες και είναι ο εμπνευστής της εξωστρέφειας και των μεγάλων θεματικών παραγωγών.

Ο πιανίστας και ομποίστας Σταύρος Θεοδωρόπουλος ο μαέστρος της χορωδίας μας πολυτάλαντος και ιδανικός ερμηνευτής κοντσέρτων του όμποε συμπληρώνει την ομάδα αποφοίτων και καθηγητών του Ωδείου. Δημιουργικός και ακαταπόνητος με κύρος και στιβαρότητα καθοδηγεί δεκάδες νέους στην οργανική και φωνητική μουσική. Είναι μια λαμπερή μουσική προσωπικότητα με υψηλές φιλοδοξίες και επιδόσεις.

Το διδακτικό προσωπικό του Ωδείου συμπληρώνουν ο συμπολίτης μας δεξιοτέχνης κλαρινετίστας Νικόλας Παπαηλίου και ο εξ Αθηνών ταλαντούχος βιολονίστας Ματθαίος Διακουρτός.

Κυρίες και κύριοι όταν νεαρός επέλεξα την Ωδειακή παιδεία ως μέσο άσκησης επαγγέλματος και καλλιτεχνικής δράσης δεν μπορούσα να φανταστώ όλα αυτά τα όμορφα πράγματα που συνέβησαν. Για αυτό το λόγο αισθάνομαι ως εκπαιδευτικός πλήρης και τυχερός που σημάδεψα και διαμόρφωσα την μετέπειτα ζωή εκατοντάδων νέων. Η περίπτωση μου δείχνει ότι και από μια μικρή επαρχιακή πόλη μπορεί κανείς όταν είναι έντιμος και συνεπής να πραγματοποιήσει τα όνειρά του και να βιώσει τη δράση και τις προκλήσεις.

Σήμερα μας σκιάζει η οικτρή κατάσταση της πατρίδας μας. Ο φόβος για το αύριο είναι ορατός σε κάθε σκέψη μας. Φοβόμαστε τους ξένους δυνάστες που μας κυβερνούν και τρέμουμε τους εγχώριους εκπροσώπους τους που γκρεμίζουν τη ζωή μας κάθε στιγμή.

Η θλίψη υπερβαίνει τις επετείους και τις προσωπικές στιγμές. Εμείς στο Αττικό Ωδείο Τρίπολης σε πείσμα των καιρών θα ακολουθήσουμε το στίχο του συμπατριώτη μας ποιητή Κώστα Καρυωτάκη: *Το πέλαγο, χρυσάφι αναλυτό. Θα βάλω τ' όνειρό μου σε καΐκι ν' αρμενίσει. Με τρεις λέξεις θα συνεχίσουμε ακάθεκτοι. Σας ευχαριστούμε για όλα.*